

Tainele tîrgului de Boian Danovski și Pităr Slavinski. Lucrarea celor doi autori din țara vecină este o amuzantă satiră la adresa unor moravuri reprobabile dintr-un mic orășel.

Socotim această piesă ca ultima premieră din programul anului teatral trecut.

Spre sfîrșitul lunii septembrie va avea loc cea dintîi premieră a noului an teatral, Fîntîna Blanduziei de Vasile Alecsandri. Cu acest prilej, teatrul va comemora 150 de ani de la nașterea bardului de la Mircești. Fîntîna Blanduziei va fi pusă în scenă de ar-

tista emerită Marietta Sadova, iar scenografia va fi semnată de Mihai Tojan.

Între timp vor intra în lucru piesele Interesul general de Aurel Baranga, Ziariștii de Al. Mirodan, Maria de Salinski, Ultima oră de Mihail Sebastian, Harap Alb de Zoe Anghel-Stanca, după Ion Creangă, Poveste neterminată de Alecu Popovici, Dulcea pasăre a tinereții de Tennessee Williams, Noaptea regilor de W. Shakespeare, Cîntec public pentru două scaune electrice de Armand Gatty.

Teatrul „Ion Creangă” din București

ION LUCIAN

Stagiunea 1971—72 va însemna și pentru teatrul „Ion Creangă” un eveniment deosebit. Repertoriul acestei stagiuni va cuprinde acel plus de valoare tematică pe care ni-l solicită cu amplă responsabilitate recente documente de partid privitoare la activitatea ideologică și la educația tinerelor generații.

Fiind un teatru dedicat tocmai tînrului spectator, socotim de datoria noastră de a răspunde cu entuziasm și devotament pentru realizarea măsurilor inițiate cu patos revoluționar de iubitul nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Dacă pînă acum teatrul nostru s-a preocupat de asigurarea unui repertoriu adecvat pentru cei mai tineri spectatori, realizînd anual un procent de peste 80% de piese românești, dintre care 19 în premieră absolută, dacă frecvența spectatorilor noștri a crescut anual, sala fiind neîncăpătoare pentru solicitările tînrului nostru public, analizîndu-ne activitatea în lumina recentelor documente am constatat că ne mai rămîn multe și importante sarcini de îndeplinit.

Simțim astfel necesitatea restructurării repertoriului cu valori certe literare, care în afara virtuților artistice să reprezinte și adevărate îmbolduri spre desăvîrșire din punct de vedere etic.

În al doilea rînd, vom acorda o mai mare atenție tineretului muncitor și studios, căruia nu i-am oferit prea multe titluri în cele șase stagiuni anterioare. La acest capitol, întrucît

dramaturgii au cam ocolit delicatele probleme ale acestei vîrste și nu avem un portofoliu prea bogat, vom apela la un procent mare de teatru clasic, în așteptarea pieselor contemporane.

În același timp ne-am propus un plan tematic de perspectivă, întocmit pentru educarea tineretului în spiritul prețuirii culturii naționale, în spiritul valorificării tradițiilor noastre strălucite și al dragostei pentru semen și colectivitate.

Repertoriul propus de noi are următoarea componență :

Piesa lui Al. Mirodan, după romanul lui Al. Șiperco, N-a fost în zadar, aduce pe scenă un moment eroic din activitatea U.T.C. din timpul fascismului. În continuarea politicii de valorificare a teatrului cu caracter popular dorim să realizăm un spectacol folcloric de „teatru de iarmaroc”, cu obiceiuri, cîntece, dansuri și măști de teatru, gen cu splendezi tradiții în țara noastră. Piesa se intitulează Snoave cu măști de Virgil Puicea și Ion Lucian și va fi realizată cu concursul Institutului de etnografie și folclor.

Va vedea lumina rampei piesa Școala din Humulești de Ion Luca, piesă originală în care se prezintă momente din începuturile școlii românești, reputatul nostru scriitor alegînd spre exemplificare tocmai școala din satul patronului nostru spiritual, Ion Creangă.

De asemenea ne gîndim la un spectacol cu schițe de Caragiale, dramatizate, alese pe cri-

teriu valorificării celor care nu au fost încă jucate.

Din dramaturgia Țărilor socialiste am ales comedia muzicală *Soldăţelul de plumb* al lui Sacha Lichy, o spirituală poveste care se pretează la un spectacol alert și agreabil.

Avem în vedere, la capitolul clasicii realizarea unui spectacol *Alecsandri*, în temeiul unui scenariu semnat de Al. Popovici. Cît privește clasicii universali, opțiunea noastră s-a îndreptat spre *Cidul* lui Corneille.

În perspectivă, în afara reluării spectacolelor *Drumul e liber*, *Luceafărul* dinspre ziuă, foarte pinzele sus și *Egmont*, în afara unor spectacole cu *Electra* și *Avarul*, și a unor spectacole-conferință cu caracter periodic, ne

propunem un ciclu de teatru poetic, avînd de pe acum gata primele scenarii : *Din străbuni pînă la noi*. Eroi au fost, eroi sînt încă, *Balade și Români* sub *Mihai-Vodă* cel viteaz, după N. Bălcescu. Aceste obiective urmează firește, a se îndeplini în timp, pe măsură ce, în prealabil, se va fi dus la bun sfîrșit repertoriul de bază. În orice caz ele reprezintă angajamente pe care nu le vom neglija nici o clipă.

Cu speranța că marile răspunderi care ne revin vor crea și condițiile prielnice împlinirii planului de muncă ce ne-am propus, pornim la drum, stimulați de cele mai entuziaste hotărîri.

Teatrul Național din Craiova

ALEXANDRU DINCĂ

Fără îndoială că primatul intereselor de educare politică a publicului, primatul folosirii multilaterale a întregului colectiv, integrarea în exigența cea mai înaltă și la nivelul cel mai pretențios al muncii noastre — constituie, toate laolaltă, vectori de primă importanță în munca de selecție a repertoriului.

Din motive pe care le vom expune mai jos am hotărît ca pentru stagiunea viitoare să propunem o schemă de repertoriu constituită numai din șapte piese. Asta nu înseamnă că nu vom putea realiza încă un spectacol sau două în plus. Dar scheletul nostru repertorial reprezintă concepția de bază a politicii noastre, permițîndu-ne, în același timp, o inițiativă de viitor în alegerea unor lucrări noi.

Am făcut tot posibilul ca în titlurile alese să împăcăm tradiția teatrului nostru cu tematica actualității. Ne-am gîndit la distribuțiile posibile ; atît actorii de primă calitate cît și ceilalți în curs de afirmare, vor avea ocazie să se ridice și să se impună. Lăsăm deschise și pe viitor, inițiativele personale de tipul Tudor Gheorghe (*recitalul*

Menestrel la curțile dorului), Remus Mărgineanu (*piesa Jurnalul unui nebun* de Gogol), sau Emil Boroghină (*poemul Omagiu*), pentru a încuraja orice efort spre creație și perfecționare.

După cum se va vedea din titlurile pe care le propunem, noi am ținut foarte mult să continuăm tradiția stilistică a teatrului nostru bazat pe cultivarea paralelă, pe de o parte a pieselor monumentale din literatura dramatică românească, precum și din literatura universală (în repertoriul permanent